

Din relațiile informatorilor mai vîrstnici (Ion Serghie, Gavrylo Pințuk) reiese că la sfîrșitul secolului trecut (pe la 1875) comuna era slab populată¹.

§ 9. Ocupația de bază a locuitorilor din Benea a fost și este creșterea vitelor și exploatarea lemnului. După 23 August 1944 unii dintre ei îndeplinesc diverse funcții administrative și culturale în viața satului. Mai adăugăm că atît Moldova — Sulița, cît și Benea au școli cu limba de predare ucraineană.

§ 10. Avînd în vedere că populația din Benea este eterogenă, că, pe de altă parte, aici s-au manifestat influențe multiple, mai ales lexicale, romînești, germane, rusești, polone și că, în fine, graiul acesta a venit mereu în contact cu alte graiuri huțule, la care mai trebuie adăugată infiltrarea, permanentă în trecut, a elementului etnic nou din Galiția, este de așteptat ca structura lui să fie în multe privințe mixtă. Fonetismul amestecat al graiului huțul din Valea Sucevei a fost relevat mai ales de I. Pătruț în opera citată, care, alături de monografia acad. E. Petrovici, *Graiul carașovenilor*, au deschis drumuri noi în dialectologia slavo-romînă.

Observațiile care urmează se referă: a) la unele fapte mai caracteristice din sistemul consonantic și b) la vocabularul graiului ucrainean din Benea. Ele vor fi precedate de o scurtă caracterizare generală a acestui grai.

¹ Ion Serghie, în vîrstă de 88 de ani, reține de la tatăl său, care murise la 106 ani, că bunicul (care ar fi trăit 150 de ani) pomenea adeseori de existența, în Benea, a unei mine de argint.

² În privința stadiului actual al cercetării dialectelor ucrainene vezi F. T. Jilko, *Діалектологічний атлас української мови* (Проспект), Kiev, Editura Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainene, 1952, p. 5—19. Id., *Надписи з діалектології української мови*, Kiev, 1955. *О некоторых особенностях современного изучения диалектов украинского языка*, «Вопросы языкознания», nr. 5/1957, p. 93—97. P. I. Gorețki, *Изучение украинского языка в до-советский период*, «Изучение украинского и белорусского языков», Moscova, 1958, p. 5—43. I. K. Beloded, *Изучение украинского языка в советский период*, ibidem, p. 44—108. I. Pankevici, *Закарпатський діалектний варіант української літературної мови XVII—XVIII вв.*, „Slavia“, XXVII (1958), fasc. 2, p. 171—181. Unele articole de dialectologie ucraineană au fost publicate în volumul *Питання історії і діалектології східнослов'янських мов*, Editura Universității de Stat din Cernăuți, 1958. O cercetare monografică a graiurilor ucrainene din Maramureș a întreprins N. Pavliuc în disertația sa pentru obținerea titlului de candidat în științe filologice. Vezi autoreferatul *Українские говоры Марамошини (область Бая-Маре Румынской Народной Республ.ки)*, *Har'kov*, 1958. Pentru bibliografia mai veche, vezi I. Pătruț, *op. cit.* Asupra stadiului actual al studierii graiurilor slave de pe teritoriul R.P.R., vezi articolul lui E. Vrabie în prezentul volum. Unele date statistice și istorice în legătură cu istoria graiurilor slave din țara noastră sint cuprinse în comunicarea lui E. Vrabie, ținută la cea de-a II-a sesiune a cadrelor didactice de la Institutul Pedagogic „M. Gorki” în zilele de 26—27 martie 1960. Vezi tezele referatului în *programul* sesiunii, p. 12. De istoria „lipovenilor” vorbește V. Arvinte, în lucrarea citată.

³ Pentru materialul ucrainean am folosit notația adoptată în *Програма для збирання матеріалів до діалектологічного атласа української мови*, ed. a II-a, Kiev, Editura Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainene, 1949, p. 94—101. Vezi și indicațiile cuprinse în broșura lui F. T. Jilko, *Діалектологічний атлас української мови* (Проспект), Kiev, 1952, p. 24—25. Pentru graiul lipovenilor am utilizat transcripția din *Программа собиранія свѣдѣній для составления диалектологического атласа русского языка*, Editura Academiei de Științe a U.R.S.S., Moscova-Leningrad, 1947, p. 185—218 cu precizările din *Методические указания к «Программе собиранія свѣдѣній для составления диалектологического атласа русского языка»*, Moscova, Editura Academiei de Științe a U.R.S.S., 1957, p. 14—18. Unele cazuri speciale de transcriere vor fi însoțite de explicații.